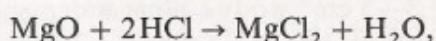

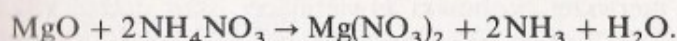
3. ĆWICZENIA

Tlenek magnezu MgO

Tlenek magnezu jest białym, drobnokrystalicznym proszkiem o gęstości $\rho = 3,65 \text{ g/cm}^3$. Topi się w temperaturze ok. 2800°C . Jest nierozpuszczalny w rozpuszczalnikach organicznych, a w wodzie rozpuszcza się bardzo trudno. W normalnej temperaturze w 100 g wody rozpuszcza się 0,6 mg MgO, tworząc przy tym trudno rozpuszczalny $\text{Mg}(\text{OH})_2$. Z roztworami kwasów i soli amonowych tlenek magnezu łatwo reaguje tworząc odpowiednie sole. Na przykład podczas działania kwasu solnego na tlenek magnezu tworzy się chlorek magnezu:

a podczas działania na azotan(V) amonu tlenkiem magnezu można otrzymać azotan(V) magnezu:

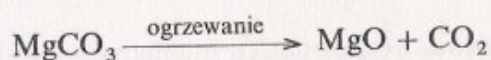

Tlenek magnezu można otrzymać przez spalenie magnezu w tlenie lub

powietrzu, albo przez rozkład termiczny jego związków, takich jak wodorotlenek, azotan(V), siarczan(VI).

Najczęściej tlenek magnezu otrzymuje się przez prażenie węgla magnezu.

Otrzymywanie tlenku magnezu przez prażenie węgla magnezu

Sprzęt:

Tygiel porcelanowy lub szamotowy z pokrywką
Moździerz porcelanowy
Probówki
Zestaw do prażenia tygli
Bagietka lub łopatka porcelanowa albo metalowa

Odczynniki:

Węgiel magnezu wysuszony w temp. 110°C — ok. 10 g
Kwas solny 1-molowy
Wskaźnik: roztwór lakmusu lub fenolofaleiny

Wykonanie:

7 g węgla magnezu ubić dokładnie w tyglu i przykryć pokrywką. Początkowo ogrzewać niewielkim kopcącym płomieniem, a następnie gdy tygiel ogrzeje się, ogrzewać silniej w temperaturze czerwonego żaru dotąd, aż pobrana z wnętrza tygla próbka zadana 1-molowym kwasem solnym przestanie wydzielać pęcherzyki CO_2 .

Po zakończeniu prażenia otrzymany tlenek wyjąć z tygla, sproszkować w moździerzu, zważyć i obliczyć wydajność w stosunku do użytego MgCO_3 .